

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 334/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., K., R. T., E. K., B., Š. T., K., zastúpených advokátom JUDr. J. K., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 9 CoD/100/2009-72 z 28. februára 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K., R. T., E. K. a Š. T. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júna 2011 doručená sťažnosť J. K., K., R. T., B., E. K., B., Š. T., K. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. J. K., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 9 CoD/100/2009-72 z 28. februára 2011.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti doplnenej podaním z 28. júna 2011 uviedli:

«... V dedičskej veci po poručiteľke Ž. D. rod. H. nar. ..., naposledy bytom B. č. ..., zomrelej dňa ..., v dedičskom konaní D ..., bolo prejednané dedičstvo u notára JUDr. F. s tým, že notár prejednal v tejto dedičskej veci okrem iného aj pozemok mpč. ... o výmere iba 458 m². Stalo sa tak preto, že z Pozemkovej knihy bol notárovi doručený pozemnoknižný výpis vložky č. ... kat. úz. B. na ktorom výpise bola označená parcela č. ... Roľa na Kamennom pole o výmere 458 m².

Neskôr sme ako dedičia - sťažovatelia nahliadnutím do pozemnoknižnej vložky č. ... kat. úz. B. zistili, že parcela mpč. ... Roľa na kamennom pole kat. úz. B. má skutočnú výmeru 4258 m² a to na tom základe, že v časti A Majetková podstata parcela č. ... Roľa na Kamennom pole má výmeru 4258 m² a v časti B Vlastníctvo je zápis pod 3 Došlo: 22. júnia 1954 cd ... Odčleňuje sa časť z parcely čís. ... vo výmere 421 m² do inej vložky čís. ... tejto knihy a opravuje sa parc. výmera čís. ... na 4258 m².

Je skutočnosťou, že v dedičskom konaní D ..., bola prejednaná parcela mpč. ... kat. úz. B. o výmere 458 m², a to na základe chybného vyhotoveného pozemnoknižného výpisu. Na základe chybného údaju z Pozemkovej knihy teda notár JUDr. F. prejednal v dedičskom konaní iba časť parcely ... kat. úz. B. o výmere 421 m² a zvyšok – 3800 m² z tejto parcely ostalo neprejednaných. Preto sa všetci sťažovatelia domnievame, že ja ako sťažovateľ a dedič v druhom rade som oprávnené podal návrh dňa 22. 4. 2005 na dodatočné prejednanie dedičstva a to na parcelu mpč. ... Roľa na kamennom pole o výmere 4258 m² a parcela č. ... roľa o výmere 2489 m², obe kat. úz. B.

V tejto dedičskej veci Okresný súd Košice - okolie Uznesením dedičské konanie zastavil z dôvodu prekážky veci už rozsúdenej, preto že nehnuteľnosti o ktorých prejednanie som ako dedič a sťažovateľ v druhom rade požiadal už mali byť prejednané v dedičskom konaní D ...

Na základe našej žiadosti o opravu poučenia uznesenia podľa ust. § 164 O. s. p., súd prvého stupňa Uznesením zo dňa 29. 9. 2009 opravil v Uznesení zo dňa 20. 9. 2005 časť

poučenie tak, že proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Košiciach.

Na základe uvedeného potom bolo nášmu právnenému zástupcovi dňa 13. 10. 2009 doručené pôvodné Uznesenie Okresného súdu Košice - okolie č. k.: 13 D 435/2005 - 41 zo dňa 22. 9. 2005 spolu s opravným Uznesením Okresného súdu Košice - okolie č. k.: 13 D 435/2005 - 42 zo dňa 29. 9. 2009.

Prostredníctvom nášho právneho zástupcu sme v zákonnej lehote podali odvolanie proti Uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie č. k.: 13 D 435/2005 - 42 zo dňa 22. 9. 2005 spolu s opravným Uznesením Okresného súdu Košice - okolie č. k.: 13 D 435/2005 - 42 zo dňa 29. 9. 2009 a navrhli sme, aby odvolací súd zrušil Uznesenia súdu prvého stupňa v celom rozsahu a vec vrátil na nové dedičské konanie. Podané odvolanie sme odôvodnili podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c O. s. p. keď súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f O. s. p. keď rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom nesprávnym právnym posúdením veci v tomto prípade je tá skutočnosť, že súd použil síce správny právny predpis ale nesprávne ho vyložil.

Krajský súd v Košiciach Uznesením zo dňa 28. 2. 2011, č. k.: 9 CoD 100/2009-72 doručeným dňa 27. 4. 2011 „Potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením.“ V odôvodnení uznesenia odvolací súd uvádza stanovisko dedičky H. O., ktorá vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne a poukázala na § 70 katastrálneho zákona podľa ktorého záväzným údajom katastra nehnuteľností je parcelné číslo a nie výmera parcely. Z toho dôvodu je osvedčenie o dedičstve zo dňa 5. 3. 1996 sp. zn.: D ... prekážkou už rozhodnutej veci o dedení parcely č. ... k. ú. B. vednej na LV č. ... H. O. Táto parcela mala už v čase prejednávania výmeru 4 258 m² a teda došlo iba k chybe v písaní výmery parcely uvedenej katastrom. Odvolací súd si osvojil tento právny názor dedičky H. O. pri odôvodnení potvrdzujúceho uznesenia.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením, porušil moje základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušil moje právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Odvolačí súd nezaslal vyjadrenie vo veci dedičky H. O. ostatným účastníkom konania a týmto postupom znemožnil realizáciu procesného práva sťažovateľov vyjadriť sa k tvrdeniam dedičky H. O. Sťažovateľom bolo v konaní pred súdom prvého stupňa a odvolacím súdom upreté aj právo na verejné prejednanie veci v ich prítomnosti, právo navrhnovať dôkazy na podporu svojich tvrdených skutočností a právo vyjadrovať sa ku všetkým vykonávaným dôkazom...»

Sťažovatelia sú toho názoru, že namietané uznesenie krajského súdu porušuje ich základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Porušenie svojich práv vidia v tom, že krajský súd uznesením č. k. 9 CoD/100/2009-72 z 28. februára 2011 potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) č. k. 13 D/435/2005-31 z 20. septembra 2005 v spojení s opravným uznesením č. k. 13 D/4435/2005-42 z 29. septembra 2009, ktorým súd prvého stupňa zastavil konanie o novoobjavenom majetku po Ž. D. z toho dôvodu, že nehnuteľnosti, o prejednanie ktorých dedič R. T. žiadal, boli už predmetom pôvodného dedičského konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. D 719/94, a teda ide o vec rozsúdenú (res iudicata). Podľa názoru sťažovateľov uvedená chyba pri výmere danej parcely, ktorú nespôsobil ani notár a ani účastníci dedičského konania, má zásadný význam pre dohodu dedičov, lebo ich priamo ovplyvňuje pri úvahe o veľkosti a hodnote a rozdelení prejednávaného majetku.

Na základe uvedeného sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd v náleze vyslovil porušenie ich základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením č. k. 9 CoD/100/2009-72 z 28. februára 2011, zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal sťažovateľom náhradu trov konania vo výške 553,28 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom

zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, III. ÚS 74/07).

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej o zjavnú neopodstatnenosť návrhu ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označených základných práv alebo slobôd, reálnosť ktorých by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Teda úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu nie je, aby určil, či preskúmanie veci predloženej navrhovateľom odhalí existenciu porušenia niektorých z práv alebo slobôd zaručených ústavou alebo medzinárodnou zmluvou, ktorú Slovenská republika ratifikovala a stala sa súčasťou jej právneho poriadku, ale spočíva len v tom, aby určil, či toto preskúmanie vylúči akúkoľvek možnosť existencie takéhoto porušenia. Ústavný súd teda môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 4/00).

Základnou námietkou sťažovateľov obsiahnutou v odôvodnení ich sťažnosti bolo ich presvedčenie, že krajský súd, ktorý uznesením č. k. 9 CoD/100/2009-72 z 28. februára 2011 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 13 D/435/2005-31 z 20. septembra 2005 v spojení s opravným uznesením č. k. 13 D/4435/2005-42 z 29. septembra 2009 o zastavení konania o novoobjavenom majetku z dôvodu prekážky *res iudicata*, porušil právo sťažovateľov na

verejné prejednanie vecí v ich prítomnosti, právo navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdených skutočností a právo vyjadrovať sa ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach pravidelne vyslovuje názor, že nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať skutkové a právne závery všeobecných súdov, ku ktorým dospeli pri interpretácii a aplikácii zákonov a ktoré sa stali základom pre ich rozhodnutia. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 147/01, II. ÚS 231/04).

Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 20/03, IV. ÚS 43/04).

V odôvodnení uznesenia krajského súdu č. k. 9 CoD/100/2009-72 z 28. februára 2011 sa uvádza:

«... Podaním zo dňa 22. 6. 2005 R. T. žiadal, aby súd opätovne prejednal nehnuteľnosti v katastrálnom území K., zapísané vo vložke č. ..., a to parcely č. ... o výmere 4258 m² a parcely č. ... roľa o výmere 2489 m², pričom poukázal aj na výpis z LV č. ... Uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. D ... „došlo k nesprávnemu prevedeniu parciel ... a ...“, lebo v osvedčení o dedičstve sú tieto parcely uvedené s výmerou 458 m², pokiaľ ide o parcelu č. ... namiesto 4258 m² a pri parcele č. ... je uvedená výmera 2215 m² namiesto 2489 m².

Z obsahu spisu Okresného súdu Košice-vidiek sp. zn. D 719/94 vyplýva, že toto konanie bolo ukončené vydaním osvedčenia o dedičstve, podľa ktorého parcelu č. ... roľa s výmerou 458 m² so stavom v KN identifikované totožné, nadobudla dedička H. O. a parcelu č. ... roľa o výmere 2489 m² v KN identifikovaná ako parcela č. ... roľa o výmere 2215 m², nadobudla M. B.

Vzhľadom na to, že parcely č. ... a ... v k. ú. B. boli už predmetom konania o dedičstve (a to bez ohľadu na to, v akej výmere, lebo výmera je údaj odvodený

z geometrického určenia a polohového určenia pozemku - § 3 ods. 7 Katastrálneho zákona), dedičia sa na vyporiadaní týchto parciel dohodli, nejde teda o novoobjavený majetok v zmysle § 175x O. s. p., ale o majetok, o ktorom už bolo rozhodnuté, správne súd prvého stupňa konanie v tejto veci zastavil...»

Krajský súd vo veci postupoval podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pričom zistil, že majetok už bol prejednaný podľa § 175x ods. 1 OSP a bolo o ňom už právoplatne rozhodnuté.

Skutkové a právne závery krajského súdu sú v danom prípade jasne zdôvodnené a toto zdôvodnenie je i náležité a obširne zhodnotené. Krajský súd sa vysporiadal s námietkami obsiahnutými v odvolaní ústavne predvídaným spôsobom. Závery krajského súdu sú logickým pokračovaním dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom a podradené príslušným právnym ustanoveniam, ktorými sa daná právna vec spravuje.

Právomoc ústavného súdu mu neumožňuje, aby vykonal prieskum právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho viedli k rozhodnutiu vo veci samej.

Ústavný súd by mohol vo veci zasiahnuť len vtedy, ak by rozhodnutie krajského súdu bolo nezlučiteľné s ústavou a medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky a ak by závery všeobecného súdu boli svojvoľné a zjavne neodôvodnené.

O svojvôli pri rozhodnutí vo veci samej by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa všeobecný súd pri aplikácii zákonného predpisu natoľko odchýlil, že by došlo zásadným spôsobom k popretiu príslušných ustanovení právneho poriadku, t. j. ak by sa zásadným spôsobom poprel ich význam.

Dané rozhodnutie podľa ústavného súdu predmetný právny výklad krajského súdu takéto nedostatky nevykazuje.

Ústavný súd nepovažuje odôvodnenie uznesenia krajského súdu č. k. 9 CoD/100/2009-72 z 28. februára 2011 za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak

z ústavného hľadiska neospravedliteľné, resp. udržateľné do tej miery, aby malo za následok porušenie označených ústavnoprocených práv sťažovateľov. Samotná skutočnosť, že sa sťažovatelia s rozhodnutím krajského súdu nestotožňujú, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho postupu.

Ústavný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (II. ÚS 218/02, I. ÚS 3/97).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní nezistil žiadne skutočnosti signalizujúce možnosť porušenia základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júla 2011